

Передплата

кн. «РУСЛАНА» вносить:
в Австрії:

на пів рік 20 кор.
на рік 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границею:

пів рік 16 рублів
або 36 франків
на рік 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских св'ят
о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереження —
Рекламації неопечатані
вільні від порта. — Оголо-
шені звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надсуднім» 40 с.
від стрічки. Подarki і при-
ватні донесення по 30 сот.
від стрічки.

Програма кн. Гогенльоге.

(X) Новий міністер-президент а разом управитель міністерства внутрішніх справ, кн. Гогенльоге, представив ся дня 15. с. м. ві второк посольській палаті і зараз на початку засідання виголосив програмову річ. Програма кн. Гогенльоге обнимає дві головні точки: виборчу реформу і управильнене взаємин з Угорщиною. Під koniecь промови натякнув ще міністер-президент про реформу адміністрації, одначе так загально, що сего годі вважати адміністраційною програмою.

Через цілу річ міністра-президента снувала ся одна і то головна ідея — виборча реформа. Він вступає ся за нею не лише яко спадкоємець бар. Гавча, не лише із становища справедливости, але яко одушевлений її прихильник з переконання.

По виборчій реформі сподіває ся кн. Гогенльоге внутрішнього скріплення парламентаризму а також скріплення державної ідеї, усмирення національно-політичної боротьби і полагоди національного питання, взагалі покладає він надію, що виборча реформа доведе в будучині до соціального і національного зєднання Австрії.

Коли отже міністер-президент з таким одушевленем, з такою вірою і на-

дією приносить свої св'язі і молоді сили для сповнення вложеної на него Короною великої і трудної задачі, для переведення виборчої реформи, то можна сподівати ся, що йому поведе ся сю ціль осягнути.

Про все те, що кн. Гогенльоге в одушевленим прихильником загального і рівного право виборчого, було відомо ще перед тим, поки він обняв державну керму. Одначе всі сподівали ся, що кн. Гогенльоге в своїй річі вкаже дорогу, якою він думав се перевести, як дійти до цілі. Міністер-президент зазначив лише, що правительство всі суперечні домаганя національні що до розділу мандатів буде пильно розважати і дбати про се, щоби кождому уможливити участь у великій ділі. Що до тих домагань національних піде правительство так далеко, як на се лише позволяє виборча реформа, але числить також на певне вирозумінє сторонництв.

Так само отже, як попередник, думає і кн. Гогенльоге осягнути се дорогою компромісу, одначе не натякнув ані словом про те, як думає дійти до компромісу, котрий бар. Гавчови не вдає ся. Бар. Гавч уважав одним з таких способів доведення до компромісу парламентаризацию міністерства, а хоч в останних днях тільки на сю тему писано по днях, то про «велику», то про «малу»

парламентаризацию, кн. Гогенльоге не згадав про се ані словом.

Виборчу реформу отже вважає кн. Гогенльоге головною задачею своєю і зазначає, що правительство все зробить, щоби она війшла в житє і що всякий опір проти того був би безвиглядний. Замітно при тім, що супроти тих, котрі наслідком виборчої реформи побоюють ся зменшеня державно-прихильних живел, заявив кн. Гогенльоге, що загальним зрівнанем всіх живел они всі стануть прихильними державі. Так само замітний і сей зворот, котрий відносить ся і до національного питання, хоч міністер-президент ближше его не розвинув, а лише згадав, що він цінить всяке національне почуванє і думає, що сильна національна свідомість дасть ся погодити з державною свідомістю і державною вірністю.

Що до другої точки програми, управильнене взаємин з Угорщиною, стоїть кн. Гогенльоге на тім самім становищі, що бар. Гавч. Він радїє задля привернення конституційних відносин в Угорщині і жалує, що зєдинені під одним скептром держави не могли доси уложити тривко своїх взаємин. Кн. Гогенльоге хоче що до Угорщини поступати все в порозуміню з дер-

Жигимонт Кейстутович

князь Новгородка лит.

(Причинок до его біографії до 1432 р.).

Написав

Богдан Барвіньский.

(Конець).

Що до слів «post decessum», то з всего виходить, що они мають хіба тільки таке значінє, що лише записані добра, а більше нічого з вел. князівства литовско-русского мали дістати ся інтересованим (як Жигимонтови, так і Михайлушкови) по смерти записуючого, не виключаючи також можливости, що записуючий міг дати інтересованим право користуватись записаними добрами ще перед часом, то є за свого житя (се було з Жигимонтом і з Михайлом). З сего згляду не приписую вже апеляції прокуратора польского короля на соймі в Нюримберзі 1430 р. того звачіня, як се робив я попередно, бо очевидно сей прокуратор держав ся стисло акту з 1401 р., не входячи що до самого запису у внутрішні справи вел. князівства в теперішности і не звертаючи уваги на се,

що Жигимонт ще таки за житя Витовта мав в своїм заряді Новгородок лит., та що 1428 року мала цілий Новгородок Витовтова жінка.

Се одначе не підкопує мого твердження, що ще таки за житя Витовта Жигимонт покинув Новгородок зовсім і его дістала Витовтова жінка, а сам Жигимонт засїв на пограничу Литви й Москви, в Стародубі.

Зберім тепер разом результати наших дослідів.

1. На основі звістки Длугоша під 1409 р. і підпису Жигимонта 11/II. 1411 року можна припускати, що від 1401 до 1411 р. Жигимонт князем в Новгородку лит. мабуть не був (се твердженє ставлю більш гіпотетично, бо цілком певних доказів на се нема).

2. На основі звістки з 9. мая 1412 року треба прийняти, що около сего року дістав Жигимонт в посіданє записану собі 1401 р. половину Новгородка з приналежностями і заряджував нею за дозволом Витовта ще за его житя, як пізнійше Михайло Жигимонтович Троцькою батьківщиною ще за житя Жигимонта за дозволом останнього.

3. Між 1412 а 1422 р. дістав він Старобуд, а перестав бути князем в Новгородку, бо

а) 1422 р. підписаний тільки яко князь Стародубский.

б) 1428 р. цілий Новгородок з округом дістала Витовтова жінка.

в) 1430 р. був в Новгородку Витовтів намісник.

г) Під 1428 і 1432 р. Длугош називає Жигимонта тільки князем Стародубским.

4. З документу з 9. мая 1412 р. можна догадуватись, що Жигимонт мав якись держави в краях польської Корони, (тут пр. Йодлівка).

Як бачимо, князем Новгородка лит. Жигимонт був, але тільки до часу і ще за житя Витовта зістав князем Стародубским, та яко князь Стародубский засїв 1432 році на великокняжім литовским престолі.

Львів, 11/V. 1906.

жавною радою і нічого без неї не рішати. Між обоєпільними правительствами дійшло до порозуміння в тім напрямі, що про цілий обсяг угодних питань мають бути між ними переведені пересправи, щоби досягнути відповідне інтересам обоєпільним відповідне уладжене взаємин. З того отже виходить, що давні переговори переведені між Сельом а Кербером упадають, а на їх місце мають бути уложені нові умови. Кн. Гогенльоге додає з притиском, що порозумінне має бути переведене що до всіх справ на цілій лінії і що одосторонна зміна ествуючих постанов я виключена. Чи однак австрійське правительство буде мати на стілько сили супроти «великого міністерства» угорського, покаже доперва будуччина.

Програмова річ кн. Гогенльоге не висказує також нічого, як правительство думає полагодити таке пекуче в Австрії національне питання, хоч уже з переговорів з поодинокими сторонництвами парламентарними міг кн. Гогенльоге впевнити ся, що се питання тісно вяже ся з виборчою реформою. Яке становище думає правительство в тій справі зайняти, на се не дає відповіді річ програмова. Містить она лише сей висше згаданий зворот, що виборча реформа доведе до національного примирення і що сильна національна свідомість дасть ся погодити з державною свідомістю і вірністю. Можна однак сумнівати ся, чи народности на стілько схотять обмежувати свої національні почування, щоби уможливити виборчу реформу, наколи будуть бачити для своєї національності очевидну шкоду. Чехи устами д-ра Герольда заявили, що доперва треба їх приєднати для виборчої реформи, очевидно національними уступками, а так само Русини хоч є засадничими прихильниками виборчої реформи, не можуть нею одушевити ся, наколи бачать і в розкладі виборчих округів і в розділі мандатів для себе явну кривду і упосліджене супроти інших народностей держави, а особливо супроти Поляків в Галичині. Кн. Гогенльоге каже на се, що передовсім треба допомогти до переведення виборчої реформи, але як він се думає перевести, про те не висловив ся.

Взагалі однак зробила річ міністра-президента корисне і добре вражінне, а цілу промову прийнято в палаті поважно і спокійно.

Політичний огляд.

Руский клуб в державній раді ухвалив на засіданю з д. 15. мая скликати до Львова на 10. год. рано дн. 25. мая збори мужів довіря всіх руских сторонництв з Галичини і Буковини. Окрім того постановлено вислати привіт українським послам в російській думі державній.

Дня 20. с. м. поїде цісар до Будапешту на отворенє сойму, яке відбуде ся дня 22. с. м. Престољна промова, яку відчитає монарх в Бург'у, не буде містити жадних політичних виводів, крім зазначеня радости з причини можности

законодатного тіла до реальної праці. Припускають також, що найде ся в промові уступ про заграничну політику, стверджуючий іменно, що політика Австро-Угорщини опирає ся непохитно на тридержавним союзі. В Будапешті забавить цісар до д. 24. с. м., після чого удасть до Бруку на маневри, на які запросив також німецького шефа штабу гр. Мольткого. В Бруку забавить цісар до 26. с. м.

Про промову кн. Гогенльоге заміщують всі австрійські, як і угорські дневники критичні замітки і уваги, в яких, вказуючи часто на існуючі труднощі, признають згідно, що дебють президента міністра укінчав ся повним успіхом. Щирість і ясність єго слів імпонувала навіть противникам. Politik підносить, що місією гр. Гогенльоге є перевести виборчу реформу, а колиб се не удало ся єму, то розвяже палату і розлише нові вибори. Надто нотує сей дневник поголоску, що бажанєм цісаря є, щоби виборча реформа була полагоджена до кінця червня.

В палаті панів, де відбуло ся вчера засіданє, президент міністрів, кн. Гогенльоге розвинув в своїй промові правительственну програму, заявляючи, що першим єго обовязком є переведенє виборчої реформи і надїє ся, що закиди, дроблені в палаті панів при першій єще заповіді того предложеня, стануть змодифіковані і палата признасть, що розширенє публичних прав є безусловно конечне. Відтак висказав бесідник надїю, що обави, які тут підношено нераз, не здійснять ся, а вже цілком безосновний є закид, що виборчою реформою бажають усунути велику власність від співуділу в публичнім житю. Правительство не тільки є обовязане узглядняти новочасні течії, але є прямо одвічальне за се, бо через реформу вволить ся вимогам соціальної і політичної справедливости. Порушивши справу відношеня до Угорщини, просив президент палату о підперть. (Гучні оплески).

Віцепрезидент др. Аверсперг' посвятив відтак посмертну згадку членам палати; опісля полагоджено ряд справ, ухвалених вже палатою послів, між иншими закон о галицкі рентові оселі, закон про зрівнанє пенсії вдів по державних цивільних урядниках т. зв. старого типу і закон про підвижку емеритальних додатків учителів і цивільних урядників. Вкінци ухвалено на слідуєчім засіданю отворити дискусію над заявою правительства.

Державна дума.

Як було вперед порішено, отворено засіданє думи дн. 15. с. м. в цілі ухваленя адреси до престоло. На початку засіданя прийнято реґулямін з деякими змінами, а відтак референт адресової комісії пос. Навиков відчитав серед невгавуючих оплесків проєкт адреси (яку подаємо окремо). По одногодинній дискусії розпочала ся дискусія над проєктом.

Пос. Миклашевский (чернигівска губ.) атакує остро правительство за цофненє

свободлюбних прав і знучанє над людьми та жадає вставленя уступу до адреси про одвічальність правительства за переступленє законних границь. Пос. Родічев (тверска губ.) називає державну раду новим муром межі царем а народом і жадає зложеня міністерского кабінету з лона думи. Пос. Йос. гр. Потоцкий (син б. намісника Галичини, властитель величезних лятифундів в волинській губ.) промовляє за узглядненєм при вивлащеню великих властителів їх трудів і заходів коло взірцевої господарки. Пос. Румянцев (новгородска губ.) зазначив, що попри само вивлащенє треба єще управильненя аграрної квестії. Пос. гр. Гайден (псковска губ.) згадує про діяльність земств і підносить значіне думи і державної ради яко складових частий першого російского парламенту. Пос. Рижков (катеринославска губ.) заатакував державну раду, доказуючи, що она не спосібна до реформи суспільного ладу. Пос. Жилкин (саратівска губ.) поясняє, що адреса се посередна лінія між тим, що високе, а тим, що низьке; всього не дасть висказати ся в одній адресі. Пос. Масоніус (миньска губ.) зазначає, що адреса є надто подібна до програми і тому ослаблює ся в ній головне жаданє амнестії. Пос. Аладия (симбірська губ.) жадає свободи ограниченої тільки законами, які шанувала би самоволя адміністрації. Пос. Спосібний (з Катеринослава) признає жаданя мужиків, а жаданя робітників уважає пересадними, а страйки називає самовбийством. Бесідник противить ся деяким за острим висказам в адресі. Єго промова викликувала часті, живі протести. На тім закінчено засіданє коло год. 12. в ночи, назначуючи слідуєче засіданє на завтра.

Дня 16. с. м. перед полуднем, дума вела дальше наради над адресою, один з бесідників жадає також секуляризації церковних маєтків; инший назвав адресу виразом поглядів думи, а не народа; дальший бесідник означив адресу яко мінімум жадань; два дальші жадали амнестії також для реліґійних і аграрних переступців; один представитель робітників підніс за слабе заакцентованє робітничих інтересів в адресі. Проф. Ковалевский представив недостачі проєкту адреси, який промовчує законодатні і петиційні права думи та не стверджує, що державна рада є найвисшою адміністраційною, а не законодатною інстанцією. Дальше нема згадки про одвічальність міністрів. Вкінци бесідник поставив внесєнє, щоби адреса містила згадку, щоби дума старала ся о міжнародну мирну злуку всіх Славян. (Гучні оплески).

По одногодинній перерві піднято дальші наради о год. 3. по полудни, а супротив великого числа зголошених бесідників ухвалено на промови по 5 минут. О год. 7. знов перервано засіданє на півтора години, а по дальшій дискусії ухвалено вкінци вибрати поновно адресову комісію, зложену з 18 членів задля уложеня відповіді на престољну промову, без подаваня яких небудь вказівок що до змісту.

Проект адреси думи.

«Ваше царське величство зволили в бесіді виголошеній до заступників народу рішучо заявити, що стояти будете непохитно при інституціях, покликуючих народ до виконання законодавчої власти разом з своїм монархом. Державна дума видить в сім торжественнім заповненню монарха, висказанім до заступників народів, запоруку скріплення і дальшого розвитку порядку і законодавства, які відповідають конституційним основам. Державна дума учинить зі своєї сторони все, щоби доповнити засади заступництва народу і предложити вашому царському величеству до затвердження закон, дотикаючий заступництва народу, а опираючий ся по мисли одноголосно обявленої волі народу на загальнім виборчим праві. Зазив вашого царського величства до спільної праці для добра вітчизни знайшов живий відгомін в серцях послів. Дума, котра складаючись з заступників всіх верств і народностей, відновить Росію і сотворить державний порядок на основі мирного пожиття всіх і на основах горожанської свободи — уважає за свій обовязок вказати, що у слівя, в яких край дійсно живе, чинять успішну працю в цілі відродження найліпших сил в краю неможливою.

Край пізнав, що найболучішою точкою нашого державного життя є самоволя урядників, котрі ділять царя від народів, і край однодушно заявив, що відроджене державного життя є можливе тільки на основах свободи при самостійній співучасті народу у законодавчій власті і в контролі виконуючої власті. Перші дні вольности наче хмарою покрили досвідом, які спровадили на край ті, котрі все еще заступають народови дорогу до царя, топчуть усякі основи маніфесту з 30. жовтня і окривляють край ганьбою, сказуючи на смерть без судейського присуду, стріляючи людей і запроторюючи їх по тюрмах. Слїди сего поступованя так глибоко врили ся в душі народу, що успокоєнє є неможливе, доки народови не стане ясно, що власті уживаючі імени вашого царського величства за покривку, не будуть більше допускати ся насильств, доки міністри не будуть перед народом одвічальні і доки ціла адміністрація не буде відновлена. Тільки міністерство одвічальне перед думою і маюче довіре більшости думи може скріпити довіре до правительства, конечно до дальшої спокійної праці.

Передовсім треба усунути виїмкові закони о скріпленій охороні і о воєннім стані, а рівночасно установити основи одвічальности адміністрації перед заступниками народу. Для успішної діяльности думи потрібне є переведенє засади правдивої репрезентації народів, полягаючої на тім, що тільки єдність монарха з народом є жерелом законодавчої власті. Дума уважає за свій обовязок заявити, що цілий народ повний сили і одушевлення і з вірою в недалекий розцвіт вітчизни переведе діло відродження життя, коли між ним а престолом не буде стояти державна рада, утворена з іменованих достойників і виборних з найвисших

верств людности, і коли спеціальні закони не будуть обмежувати законодавчу компетенцію заступництва народів. Дума вважає конечним забезпечити окремим докладним законом ненарушимість особи, свободу совісти, слова, преси, товариств, зборів і страйків. Без сих основ, котрі вже і в маніфесті з 30. жовтня є зазначені, є неможлива яканебудь реформа в соціальнім напрямі. Дума виходить з непохитного переконаня, що ані свобода ані порядок не можуть бути скріплені без здійсненя рівности всіх горожан перед законами, проте виготовить закон в справі рівноправности всіх горожан і знесеня всіх станових, народних і релігійних привілеїв та постарає ся о висвободженє краю зпід адміністраційної опіки і полишенє виключно судам обмежуванє горожанських прав. Дума уважає кару смерті, хочби на підставі правного присуду, недопускаемою і заявляє, що, зносячи кару смерті, сповнить дума лише однодушно волю народу.

Дальше вважає дума своїм обовязком представляти потреби сільського насеня, видати закон рівноуправляючий селян і освободжуючий їх від гнету самоволі. Рівнож без проводки треба заспокоїти потреби робітничої класи, передусім забезпечити свободу організації усіх робітників. Дума хоче бути дальше самостійною в справах віднесеня матеріального і духового добробуту і піднесеня просвіти. Конечно треба заспокоїти від давна вже дозрілі постуляти покинути народностей. Росія є державою заселеною многими племенами і народностями, яких духове зєдиненє є можливе тільки тоді, коли будуть заспокоєні їх потреби — і о се дума буде дбати. Ваше царське величство! На порозі всякої нашої праці стоїть справа, яка і нас ворушить і не дає нам учинити першого кроку в нашій законодавчій діяльности. Перше слово, котре рознесло ся в думі і було прийняте окликами симпатії цілими зборами є слово: Амнестія! Край бажає повної політичної амнестії, котра є постулятом совісти народу. Її не можна відложити. Ваше царське величство! Дума вижидає повної політичної амнестії, яко першого задатку взаємного порозуміння і гармонії між царем а народом!

Н О В І Н К И.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Ірни муч.; римо-кат.: Феликса. — В суботу: руско-кат.: Івана многострад.; римо-кат.: Петра Келест.

— **Надзираюча Рада Тов-а взаїмн. обезп. і взаїмн. кред. „Дністер“** відбула по загальних зборах 15. с. м. звичайне засіданє під проводом президента радника Кузьми, в присутности 12 членів Ради і комісаря правительственного, радника двора Гута. Рада прийняла протокіл з попереднього засіданя, — вислухала звітів Дирекції про стан і рахунки Товариства обезпеченя і кредиту за час від 1/1 до 30/4 с. р. і полагодила просьби погорівших членів, котрі утратили право до відшкодованя та признала 4 членам датки в дорозі ласки, разом в сумі 1125 К.

З суми 4.000 К, котру загальні збори Тов. кредитового „Дністер“ призначили з висків на публичні цілі, ухвалила Рада для Товариства св. ап. Петра у Львові, Перемишля

і Станиславоу на запомоги для потребуєчих церков 1000 К, для Товариства „Сільський Господар“ у Львові 1000 К, для „Союза молочарських спілок в Стрию“ 500 К, для Руского Товариства педагогічного на приватну Семінарію жіночу 500 К, і для фонду будови руского театру 1000 К.

На внесенє Дирекції заіменувала Рада практиканта п. Зенона Рутковского урядником в ранзі асистента III. класи з поборами 2000 К.

Наконець постановила Рада відложити уконституованє Ради і Дирекції до слідуєчого засіданя і поручила Дирекції, котру складають пп. Др. Федак, В. Шухевич і Др. Кулачковский дальше вести діла Товариства. — *Дирекція.*

— **Для Львовян.** Початок нинішнього концерту в честь Т. Шевченка в салі „Народ. Дому“ точно о 7^{1/2}. Підчас продукцій вступ на сальо недоволоений.

— **Шевченкові вечерниці в Сокалі.** Молодіж учительської семінарії в Сокалі обходила 12. с. м. 45-ті роковини смерті Тараса Шевченка. Добрна і знаменито виконана програма дала численно зібраній публиці правдивий пир. Передовсім одна з 12 точок програми, Білковського „Гамалія“ хор мужеский з акомпаніментом оркестри і декляцією вправила гостей в одушевленє. Уладженєм вечерка шпирозаняв ся проф. С. Вітошинський, котрий в додатку гарним вступним словом причинив ся значно до звеличаня торжества. Хором і оркестрою управяв уміло п. Зеґарковский, учитель музики. На закінченє промовив до молодіжи директор Вагілевчи, котрий авертаючись до будучих ширителів просвіти, візвав їх теплим словом, щоби по завіту Тараса, жертвували свої духові сили свого народа.

— **Хліборобські страйки** перекинули ся з Підгаєччини в бережанський повіт. В підгаєчкім повіті стоїть тепер цілий полк війська з чотирма баталіонами під командою полковника. Жандармериї ніхто і не дочислив би ся, тільки є спроваджено з західної Галичини і з тих повітів східної Галичини на захід від Львова, де про хліборобські страйки нічого не чувати. Як доносять часописи, військ, розміщене по дворах на кошт властителів більших посіlostий, не дає причини до жалів. За те урядує жандармерія. Арештованям нема кінця. Де який лучить ся сьвідоміший селянин, вже попадає в арешт, чи винен чи безвинний. Перед тижнем було арештованих поверх 80 людей з одного підгаєчкого повіта. Мимо того однак нігде страйку не зломано. Страйкарі солідарно жадають підвисненя платні, на що ділчичі не хочуть згодити ся. На позавчєра заповіджено в Підгайцях зїзд властителів більших посіlostий з цілого повіту в справі протиділаня страйкам. Вислід нарад незвісний. Страйк в Бережанщині має також масовий характер. До всіх тих сіл, де вибух страйк, вислано з Бережан відділи війська.

— **Вісти з закордонної України.** «Рідн. Край» доносять, що полтавське повітове зібранє порішило роздавати українське євангеліє школярям, що кінчуть земську школу. Намірено вже сего року так обдаровувати школярів, та аа жаль друк українського євангелія запізнився так, що доси не напечатано нідного євангеліста.

Зі всіх сторін великої України дістають українські послы привітні телеґрами. Як зразок тих телеґрам наведемо одну, яку вислано з Черкас до послів Вирового та Нестеренка: „Громадяни рідного українського города горяче витають своїх перших послів у перший день життя російського парламенту. Боріте ся — поборете, вам Бог помагає, за вас сила, за вас воля і правда сьвятая!“

— **З Товариства „Кружок Українок“.** Дня 6. с. м. відбули ся перші загальні збори тов-а „Кружок Українок“ у Львові що стануло на місці товариства „Кружок українських дівчат“. Головою вибрано: п. Маріню Белеївну; заступницею п. Северину Кабаровску; виділовими пп. Пачовску і Слизюківну; заступницями виділових: п. Пачовску, Демчишинівну і Бандрівску. — Дня 10. мая відбуло ся перше засіданє виділу. А що тов. Кабаровска зголо-

сила свою резигнацію, вибрано містоголовою п. Слизюківну; секретаркою п. Левкевичівну, касиркою п. Гудиківну; бібліотекаркою п. Крушельницьку.

— **Конкурс на плян парохіяльної церкви** в Тернополі рішено в понеділок на засіданні під проводом Є. Експ, Митрополита Шептицького. Надіслали 12 праць. Нагороджено 2 праці, яких авторами є Тадей Обмінський, доцент політехніки у Львові і Йосиф Гандзелевич, будівничий з Варшави. До виконання призначено проєкт Т. Обмінського, який більше відповідає характерови руских церков. Проєктована церква є одною з найбільших церков на провінції, бо помістить поверх 4000 осіб. Кошт будови буде виносити 240.000 К.

— **Судова розправа проти Лядчан** почала ся вчора перед трибуналом в Станиславові. Імена обжалованих, яких є 19, ми подали оноді. Трибуналові проводить радн. Лехицький, обжаловує прокуратор Шнайдер, боронять пос. др. Олесницький, др. Кость Левицький і др. Зайнфельд, місцевий адвокат. Розправа розписана на тиждень. Обжаловані заперечують закинену їм вину. Обж. Юл. Нементовський заявив, що військо стріляло в людей неурочених, як се твердить акт обжалованя. Лише один чоловік мав сокиру і пилку, з котрими йшов на роботу. Зі свідків переслуховано першого о. Левицького, пароха з Нижнева, котрий проводить зборам.

— **Бурса св. Івана Крестителя в Дрогобичі** оголошує конкурс на 24 місць. Принятими будуть ученики рускої народности, гр. к. обряду, за доплатою 15—30 К з гори місячно. Отримують поміщене, удержане і надзир. Питомець має мати: постіль, біле, одержу, шкільні книжки. Поданя заосмотрені в послідне свідочтво шкільне і декларацію висоти місячної доплати належить вносити до Виділу Бурси св. Івана Крестителя в Дрогобичі на руки Вч. о. Антонія Рудницького, катехита в Дрогобичі. Речивець до 15. серпня с. р.

Загальні збори П. Т. Членів Товариства Бурси св. Івана Крестителя в Дрогобичі відбуде ся в понеділок дня 2. липня с. р. о год. 4½ по полудни в комнатах руского Касна в Дрогобичі з порядком по §. 4. устави.

— **Скандал в театрі.** В міській театрі у Львові виставлено в оноді виврежисеровану дир. Павліковским 5-актову премієру п. з. „Dobrodziej złodziei“, яку автори Іржиковскій і Могорт охрестили «веселою трагедією оригінальности». І гаразд зашуткували собі з публіки автори, дирекція і актори. В штуді є «щось», але видці не могли того добачити, дарма, що автори оповістили наперед аж два фейлетони з поясненнями в Slow-i polsk-im. Пародокси за пародоксами — більше нічого. Публіка була обурена. Много видців вийшло по другім акті, а по третім лишив ся гурток осіб із здоровими нервами і висші реїони, котрі забавили ся до нехочу. Коли в однім місці зі сцени упала така «глибокоумна» теза, що ліпше бути злодієм чим театральним клякером, оплескам і свистам та викликуванням авторів не було кінця ні міри. Актори також належно оцінили ту премієру і не знаючи, чого автори бажать, грали, як хто хотів. Один з акторів витягнув з кишені свою ролю і відчитував єї на велике вдоволене галерії. Вершком тої веселої трагедії був виступ п. Фельдмана, котрий грав головну ролю, на перед сцени в середній 5. акту і заявив публіці, що ліпше сейчас втяти гру, чим довше морочити публіку. Ще раз відозвали ся оплески, свисти і крики, а западаюча куртина привалила недокінчену премієру гробовим каменем.

— **Словінські професори середних шкіл** zorganizували ся в окреме товариство із осідком в Любляні, яке першою задачію постановило собі владити словінські підручники наукові для шкіл середних, щоб в той спосіб зробити безпредметовим послідний закид Німців проти введєня словінської мови в висші гімназії і школи реальні. Кошти видань слов. научних

підручників перебирає на себе крайньскій виділ краєвий.

— **Фальшованє чаю.** Висока ціна чаю спонукує всіляких «промисловців» до безлічи способів, якими обманує ся публіку при продажі чаю. Фальшованя зачинають ся вже в Хінах а Европа тільки йде вказаною їй стежкою, так що те, що ми пемо як «чай» здебільша із чаєм не має нічо спільного. Підроблювань є ціла серія: до листків чаю домішує ся листє пахучих рости (цвіти жасмену, Olea fragans, Camelia sasangua), мішає ся ліпші сорти із гіршими, домішує ся до справжнього чаю листє, в яким є гарбарські складники, як ось яворові, кленові, дубові, тополі, вербові, терневі та мішає ся із чаєм штучно фабрикованим із порошку листків правдивої гербати (lietea — чай жожний). Крім сего фарбують зелену гербату індігом, куркумою і гіпсом, чорну гербату графітом або відваром із кампешового дерева й вапна. Та на тім помисловість фальшивників чаю не вичерпує ся. Виварене часве листє і чаєві відпадки із каварень мандрують ще раз до спеціальних фабрик, де їх наново формують, «відмолоджують», мішають до «правдивого чаю, спреравованого першою серією підроблювань і пускають знова в торгівлю. В каварнях переварюють чаєві листки і відпадки два або три рази, а такий чай пізнати по тім, що він солодкий без цукру. Як видно, хтоб хотів пити справжній чай, тому не поможе й те, щоб спроваджував єго прямо таки із Хін, а про «русскій кававанный чай» — нічого й говорити. В самій Росії практикує ся широко домішуванє до чаю листків дикої рози (сверблює Eriolabium angustifolium). Америка й Англія поробили заходи проти ввозу чаєвих фальсифікатів, які шкодять здоровлю, бо показало ся, що 20 прц річного 80 мільонового ввозу — се самі шкідливі фальсифікати, а поки що нам остає пити правдивий хінський чай із вербового листя.

— **Дрібні вісти.** В Новім Санчи кинув ся оноді під колеса поїзду син свьяченика Годованський ученик VII. кл. гімназ. і згинув на місці. — В Климківці коло Романова напав в ночи на 15. с. м. на дїм тамошного пароха кс. Ява Вольского якийсь волоцюга в намірі грабіжи. Наполоханий службою утік через вікно, але утікаючи ранив якимсь тупим предметом кс. Вольского. — Львівський магістрат засуспендував двох міських ветеринарів Фріда і Терлецкого, котрі не сповняли як слід своїх обовязків при міській різниці. Слїдство виказало, що їм виплачувано вагороди з каси самопомочи різників за те, що они признавали мясо з решетиною за здорове і тим увільняли касу від виплати різникам обезпечєня за безроги, у яких найдено решетину. На місце засуспендованих ветеринарів магістрат назначив д-ра Кульчицького, одного ще міського ветеринара, який мав «чисті руки». До помочи єму мають дати двох неміських ветеринарів.

— **3 залізниць.** Після оголошеня заміщеного в Wiener Zeitung роздасть ся в дорозі офертів роботі підшляхові, штурвованя, роботи надшляхові, огородженя і уставленє знаків залізничних для шляху залізничного Обєрвілях-Спіталь над Дравою. Оферти можна вносити найдальше до 12. год. в пол. дня 26. мая 1906 до ц. к. Дирекції будови залізниць у Відні VI, Gumpendorferstrasse 10. Услївля і пляни можна переглянути в згаданій ц. к. Дирекції, або в Управі будови в Спіталь над Дравою.

Телеграми

з дня 17. мая 1906.

Берлин. Тутешні часописи потверджують вістку, що з кінцем сєго місяця зійдуть ся німецький цїсар з німецьким царем.

Штотгольм. Палата послів приняла проєкт правительства в справі виборчої реформи 134 голосами проти 94, а палата т. зв. перша не ухвалила єго і проєкт тим чином упав.

Петербург. Цар покликав дотеперішнього секретаря стану гр. Лямбсдорфа до державної ради на 1906 рік.

Букарешт. З причини ювілейної вистави знесено візу пашпортів до Ромуїї до 1. падолиста с. р., з вїтком осіб прибуваючих з Росії і тих, що приїздять через стацио Бурдузіні.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:05*
„ Кракова	2:31*, 5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40 9:30*
„ Підволочиск	7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*
„ Лавочного	7:29, 11:50, 10:50*
„ Рави рускої	7:50, 4:50
„ Станиславова	8:05
„ Самбора	8:15, 1:50, 9:20*
„ Любїня вел.	11:50* (13/5—16/9 в неділі і свьята)
„ Яворова	8:18, 4:37
„ Янова	1:15 (1/5—30/9), 8:45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свьята), 9:25* (13/5—9/9)
„ Коломїї	10:05
„ Ряшева	10:35
„ Тухлі	3:45 (від 15/6 до 30/9)
„ Брухович	7:07, 3:25, 5:30, 8:20* (всі від 6/5—23/9 щоденно і 1:45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. свьята)

На Підзамче.

„ Підволочиск 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12:45*, 1:—*, 8:35, 2:45, 6:35* 8:25 10:05*
„ Іцкан	2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
„ Підволочиск	6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*,
„ Яворова	6:55, 6:—*
„ Янова	9:15 (1/5—30/9), 1:35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. свьята), 3:14 18/5—9/9).
„ Лавочного	7:30, 2:30, 6:25*.
„ Самбора	8:55, 4:15, 10:51
„ Станиславова	9:10*
„ Белзці	10:45
„ Ряшева	4:05
„ Коломїї	3:30
„ Рави рускої	7:25*, 11:35*
„ Перемишля	10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова, Ясла
„ Стрия	11:10*
„ Брухович	6:05, 2:28, 3:40, 6:26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12:40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. свьята).

З Підзамча:

„ Підволочиск 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітка. Поїзди поспішні друквані є черевками товстими; поїзди нічні є зазначені звяздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через ціли день в міській бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсманя ч. 9.

Всілякі КУПОНИ

i

вильосовні цінні папери

виплачує без потрученя провізні
або коптів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного.